

हिमादनशान्तया निधुवनाच्च घातुचयात्
मलादिरपधारणात् मदनशोकचिन्ताभयेः ॥
अतिस्तजमोचयात् गदकतातिमांसजया-
दतीव वमनाश्रुणामतिविरेचनादामतः ।
प्रयोदसमये दिनचक्षदयोस्तृतीयांशयो-
र्जरामतिगतेऽश्रिते शिशिरसंज्ञकावेऽपि च ॥
देहे स्रोतांसि रिक्तानि पूरयित्वा निवृत्तौ वली ।
करोति विविधान् रोगान् सर्वाङ्गेकाङ्गसंश्र-
यान् ॥

प्रमितश्चात्र वैपरीत्ये प्रोपसर्गस्तेन अपरिमित-
मित्यर्थः । प्रकर्षेण मितमन्वयं वा लज्जन्-
मतिपुराणं शाल्यादि । कतिचिदन्नानि नवा-
न्यपि वातलानि । यत आह । गुणरत्नमाला-
याम् ।

नीवारस्त्रिपुटः सतीनचयकक्षामाकसुहादकी-
नित्यावाच्च मज्जुककच वरटा मज्जुककः

कोद्रवः ॥

यते वातकरा इति शेषः । नीवारः प्रसाधिका
तीनी इति लोके । त्रिपुटः यसारी । सतीनः
कलायः । नित्यावो राजमायः । वोडा इति
लोके । मज्जुककः मोड़ः इति लोके । वरटा
वरटिका वररे इति लोके । मज्जुककः मछरी
इति लोके । पुरःपवनः प्राग्वातः । आमतः
आमेन मार्गावरणात् । यत उक्तम् ।

वायोर्द्धातुचयात् कोपो मार्गस्यावरणेन चेति ।
प्रयोदसमये वर्षासु । जरामतिगतेऽश्रिते भुक्ते-
ऽतीव जीर्णताङ्गते । देहे स्रोतांसोत्पादना
संप्राप्तिरुक्ता । कषायादिभिर्हेतुभिर्वर्षादौ
समये हेतुभूते वली अनिलः प्रवृद्धो वायुः
करोति विविधान् रोगान् । ते रोगाः कथ्यन्ते ।
“शिरोग्रहोऽल्पकेऽश्रुत् जम्भात्वं हनुग्रहः ।

जिह्वास्तम्भो गदगदत्वं मिम्बिनत्वञ्च म्रकता ॥

वाचालता प्रलापञ्च रसानामनभिज्ञता ।

वाधिर्यं कर्णनादञ्च स्पर्शश्चलं तथाहितम् ॥

मन्यास्तम्भोऽत्र गणितो बाहुशोषोपवाङ्मूकः ।

चञ्चिता चेव विश्वाची जडवात उद्वीरितः ॥

आश्मानञ्च प्रत्याश्मानं वातादौला प्रवृष्टौला ।

तूणी च प्रतितूणी च वङ्गवैषम्यमेव च ॥

आटोपः पार्श्वशूलञ्च त्रिकशूलं तथैव च ।

सुहृञ्च म्रजलं म्रजनियहो मलगाढता ।

पुरीषस्याप्रवृत्तिश्च यधवी च ततः परः ॥

कलापखड्गता चापि खड्गता पङ्कता तथा ।

क्रोद्युशीपककल्यौ च वातकण्टक एव च ॥

पादहर्षः पाददाहः आक्षेपो दण्डकाभिधः ।

वातपित्तकृताक्षेपस्तथा दण्डापतानकः ॥

अभिघ्नानकृताक्षेप आयामो द्विविधः स्मृतः ।

आन्तरञ्च तथा बाह्यौ धनुर्वातञ्च कुञ्जकः ॥

अपतनोपतानञ्च पक्षाघातोऽखिलाङ्गकः ।

कम्पः स्तम्भो यथा तोदो भेदश्च स्फुरणं तथा ॥

रौच्यं कायञ्च कायाञ्च शैवं लोन्वाञ्च हर्ष-

गम् ।

अङ्गमर्द्धविभंशः शिरासश्चैव एव च ॥

अङ्गशोषञ्च भीरुत्वं मोहश्चक्षुलचित्तता ॥
निद्रानाशः खेदनाशो बलहानिस्तथैव च ।
शुक्रचयो रजोनाशो गर्भनाशः परिश्रमः ॥
एत एवाशीतिसंस्था रोगा योगेन क्लृप्तः ।
वातयाधौति नामानो मुनिभिः परि-
कीर्त्तताः ॥

एत एव शिरोयहादय एव । योगेन वातेन ।
वातादा याधिर्वातयाधिरिति निरुक्ता तदा
वातज्वरादिव्यपि प्रसङ्गः स्यादत आह
क्लृप्तः प्रसङ्गितः । शिरोयहादयोऽशीतिरेव
वातयाधिसंज्ञा प्रविद्धा न तु वातज्वरादयः ॥३॥
अथ वातयाधिनां सामान्यचिकित्सामाह ।

“मधुरलवणसाम्बलक्षिग्धनस्योष्णनिद्रा

गुरुरविकरवस्तिस्त्रिदोषान्तर्पणानि ।

दहनजलदोषकाभ्यङ्गसंमर्दनानि

प्रकुपितपवमानं शान्तमेतानि कुर्युः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ ३ ॥

अपि च ।

“बलपुष्टिकरायैव वायुबीजं निशामय ।

भोजनानन्तरं सद्यो गमनं धावनं तथा ॥

हेदनं वङ्गितापञ्च शब्दभ्रमणमैद्युनम् ।

वृद्धच्छीगंमनश्चैव मनःसन्ताप एव च ॥

अतिरुचमनाहारं युद्धं कलह एव च ।

कटुवाक्त्वं भयं शोकः केवलं वायुकारणम् ॥

आज्ञाश्चक्रं तज्जम्ब निशामय तदौषधम् ॥

पक्करम्भाफलञ्चैव सबीजं शर्वरौदकम् ।

नारिकेलौदकञ्चैव सद्यस्तक्रं सुमिष्टकम् ॥

माहिषन्दधि मिष्टञ्च केवलं वा सशर्करम् ।

सद्यःपर्युषितान्नञ्च सौवीरं शीतलोदकम् ॥

पक्कतेलविशेषञ्च तिलतेलञ्च केवलम् ।

लाङ्गलीतालखर्जूरमस्तमामलकौद्रवम् ॥

शीतलोष्णोदकक्षानं सुक्षिग्धचन्दनद्रवम् ।

क्षिग्धपद्मपत्रतल्पं सुक्षिग्धयज्जानिलम् ॥

एतत्ते कथितं वृत्ते सद्यो वातप्रणाशनम् ।

वायवस्त्रिविधाः पुंसां क्षेपसन्तापकामजाः ॥”

इति श्रीब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डे १६ अध्यायः ॥ ३ ॥

अन्यच्च ।

“विस्वाभिमन्युशोनाकपाटलापरिभद्रकम् ।

प्रसारय्यगुग्गुला च वृहती कण्टकारिका ॥

वला चातिवला राक्षा चन्द्रा च पुनर्नवा ।

एरुण्डाश्रिवा पर्यौगुडचौकपिकच्छवः ॥

एषां दशपलिकान् भागान् काथयेत् सजिजे-

२मले ।

तेन पादावशेषेण तिलं पाने विपाचयेत् ॥

आजं वा यदि वा गयं चौरं दत्त्वा चतुर्गुणम् ।

शतावरीरसञ्चैव तैलतुल्यं प्रदापयेत् ॥ ३ ॥

इत्याणि यानि पेय्याणि तानि वक्ष्यामि

तच्छृणु ॥

शतपुण्या देवदारु शालपर्णी वचागुरुः ।

कुष्ठमांषी सैन्धवश्च पलमेकं पुनर्नवा ॥

पाने नखे तथाभ्यङ्गे तैलमेतत् प्रदापयेत् ।

वृक्षलं पार्श्वशूलञ्च गङ्गामालाञ्च नाशयेत् ॥

अपस्मारं वातरक्तमायुष्मांश्च पुमान् भवेत् ।
गर्भमन्वतरी विन्त्यात् किं पुनर्मांशुषी शिव ॥
अश्वानां वातभङ्गानां कुञ्जराणां वृणां तथा ।
तैलमेतत् प्रदातव्यं सर्ववातविकारिणाम् ॥”
पुनश्च ।

“पलद्वयं सैन्धवश्च शुष्की चित्रकपञ्चकम् ।

पञ्चप्रस्थं त्वारनालं तैलप्रस्थं पचेत्ततः ।

ग्रहयुह्यज्वलीहसर्ववातविकारहनुत् ॥”

इति गारुडे १६८ अध्यायः ॥

(तथास्य गुणादयः ।

“वातस्तु रक्षलघुचलवहुशीघ्रशीतपरुषविषदा-
स्तस्य रौक्ष्णादातला रक्षा पक्षितालशरीराः
प्रततरुचक्षामभिन्नसक्तजर्जरराः जागरू-
काश्च लघुवाच लघुचपलगतिचेष्टाहारखव-
हाराः चलत्वादनवस्थितसन्धस्थिभृहन्वोष्ठजिह्वा
शिरः स्तम्भपाणिपादाः बहुत्वाद्बहुप्रलापकहरा
सिराप्रतानाः शीघ्रत्वात् शीघ्रसमारम्भशोभ-
विकाराः शीघ्रोत्तासरागविरागाः श्रुत-
ग्राहिणीऽल्पसुप्तयश्च शैत्यात् शीतासहिष्णवः
प्रततशीतकोद्वेपकस्तम्भाः पारुष्यात् परुष-
केऽश्रुमशुरोमनखदशनवदनपाणिपादाङ्गा वैष-
द्यात् स्फुटिताङ्गावयवाः सततसन्धिप्रवृद्गामिनः
त एवं गुणयोगात् वातलाः प्रायेणाल्पबला-
श्चाल्पायुश्चाल्पापत्वाश्चाल्पसाधनाश्चाधन्याश्च ॥”

इति चरके विमानस्थानेऽष्टमेऽध्याये ॥ अथास्य
वृद्धिचयलक्षणं यथा ।

“तत्र वातवृद्धौ लक् पाण्डुर्यं काशं काशं
गात्रस्फुरणसुखकामिता निद्रानाशोऽल्पबलत्वं
गाढवर्चस्त्वञ्च ॥”

“तत्र वातचये मन्दचेष्टात्पवाक्त्वमल्पहर्षो
मृदुसंज्ञा च ॥” इति सुश्रुते सूत्रस्थाने पञ्च-
दशेऽध्याये ॥ ३ ॥ स्थानविशेषेऽवस्थितस्यास्य
चिकित्सा यथा,—

“विशेषतस्तु कोष्ठस्ये वाते चारं पिबेन्नरः ।

आमाशयस्ये शुद्धस्य यथा दीवहरौ क्रिया ॥

आमाशयगते वाते कृद्वित्ययथाक्रमम् ।

देयः वङ्गधरणो योगः सप्तरात्रं सुखाम्बुना ॥”

“पक्षाशयगते वाते हितं क्नेहविरेचनम् ।

वस्तयः शोधनीञ्च प्राशाञ्च लवणोत्तराः ॥”

क्नेहलवणम् ।

“कुहीलवणः पीकृक्नेहान् क्नेमे घटे ददेत् ।

गोमयेः क्नेहज्वणं तत्परं वातनाशनम् ॥

कार्थी वस्तिगते चापि विधिवन्तिविशोऽः ।

लङ्मांसखक्षिरा प्राप्ते कुर्याच्छीघ्रम्

विमोचयम् ॥

क्नेहोपनाहामिकर्मबन्धनोन्मर्दनानि च ।

आयुसन्धस्थि संप्राप्ते कुर्यादाते विचक्षणः ॥

खेदाभ्यङ्गावगाहञ्च हृदयाभ्यन्तगाश्रिते ।

शीताः प्रदेहा रक्तस्य विरेको रक्तमोचयम् ॥

विरेको मांसभेदः स्य निरुद्धाः श्मनानि च ।

वाह्याभ्यन्तरतः क्नेहैरस्थिमज्जगतं जयेत् ॥

हर्षोऽनपानं शुक्रस्ये बलशुक्रकरं हितम् ।